

- b) vai trešās valsts normatīvās vai administratīvās prasības ir saistītas ar kosmētikas līdzekļu drošumu;
- c) vai laikā, kad ārpus ES tika veiktas sastāvdaļas [...] pārbaudes izmēģinājumos ar dzīvniekiem, bija saprātīgi paredzams, ka kāds varētu censties kādā posmā laist Kopienas tirgū kosmētikas līdzekli, kura sastāvā ir minētā sastāvdaļa; un/vai
- d) jebkura cita faktora un, ja tas tā ir, no kāda?

(¹) OV L 342, 59. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 30. decembrī iesniedza Korkein oikeus (Somija)
– *Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu/Pekka Komu, Jelena Komu*

(Lieta C-605/14)

(2015/C 081/11)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu*

Atbildētāji: *Pekka Komu, Jelena Komu*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (¹) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 22. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka strīds, kura ietvaros daļa nekustama īpašuma kopīpašnieku pieprasa izbeigt kopīpašuma attiecības un īpašumu pārdot, šīs pārdošanas īstenošanai ieceļot pilnvarnieku, ir atzīstams par tiesvedību, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības 22. panta 1. punkta izpratnē?

(¹) OV L 12, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 29. decembrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-607/14)

(2015/C 081/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bookit, Ltd*

Atbildētājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi:

1. Attiecībā uz Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas (EK) 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no PVN, kā Tiesa to ir interpretējusi spriedumā lietā SDC (EU:C:1997:278) – kādi ir atbilstošie principi, kas būtu jāpiemēro, lai noteiktu, vai “debeta un kredīta kartes apkalpošanas pakalpojums” (tāds kā šajā lietā sniegtais pakalpojums) “ietekmē fondu nodošanu un rada izmaiņas juridiskajā un finansiālajā situācijā” šī sprieduma 66. punkta izpratnē?
2. Kādi faktori parasti atšķir: a) pakalpojumu, kas ietver finanšu informācijas sniegšanu, bez kuras maksājums netiktu veikts, bet uz kuru neattiecas atbrīvojums (kā tas ir spriedumā *Nordea Pankki Suomi* (EU:C:2011:532)), no b) datu apstrādes pakalpojuma, kas praksē ietekmē fondu pārvešanu un ko Tiesa tāpēc identificēja kā tādu, kas var ietilpt atbrīvojuma piemērošanas jomā (kā tas ir sprieduma lietā SDC 66. punktā)?
3. It īpaši, un debeta un kredīta karšu apkalpošanas pakalpojumu kontekstā:
 - a. vai atbrīvojums no nodokļa attiecas uz tādiem pakalpojumiem, kuru rezultātā tiek pārnesti fondi, bet kas neietver pienākumu debitēt vienu kontu un atbilstoši kreditēt citu kontu?
 - b. vai tiesības uz atbrīvojumu no nodokļa ir atkarīgas no tā, vai pakalpojumu sniedzējs pats iegūst autorizācijas kodus tieši no kartes turētāja bankas, vai, alternatīvi, iegūst šos kodus ar saņēmējbankas starpniecību?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2014. gada 7. novembra spriedumu lietā T-219/10 *Autogrill España*/Komisija 2015. gada 19. janvārī iesniedza Eiropas Komisija

(Lietā C-20/15 P)

(2015/C 081/13)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lya, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes un P. Němečková)

Otra lietas dalībiece: *Autogrill España, S.A.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nosūtīt lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.